

En andelig sång, hwarutinnan
en trogen själ betraktar sin
Herras och Frälsa...

1700-1829 81 G Br. 1789

National Library
of Sweden

SANG

1789

SÅNG

Emund Johansson uti Bröllof
En dr 1795

Ändelig

Vic. r.
d. ut. p. m.

S N S S

1700-1829
1789

Hvarutinnan en Trogen Själ
betragtar sin HERRas och Frälsares
JESU Christi bittra Pino, Le-
dande och Död.

Kom folk och slägter gif-
tven agt, Se här ic.

Sjunges som:

Kom Helge Ande HERRe god ic.

Tryckt i Linköpings Boktryckerie 1789.

Rom Foll och slægter gifwen agt, Se
hår en Seger: Hjältes magt, En he-
lig Majestätisk Man; :: Men ganska på-
gad; Ho är Han?

2. Han är vår GUD och Blods För-
want, All werldens lif och Fadrens pant:
Han är den Helga Qwinno - såd, :: Som
Herren skulle biidkas med.

3. Den andre Adam, som uppå Sig
tog för of i döden gå: Så är han om
vår wälsärd mon' :: Den Store Gudens
ende Son.

4. Ho har fördensfull menn'ko Sjal,
Och kan i dag gå fall och stel? Nej, du
som lif och anda har, :: På denne Fäst
tillstådes war.

5. Kom fram til dödfens marter stad,
Och se hans ångst i hög're grad, In alla
ewighetens qwal :: För millioner Själars
tal.

6. Gethsemane, Gethsemane, Du högd
af all förbannelse, Du ewighetens asrätts-
plats, :: Och hämdens blodiga palats.

7. Min ande tappar alt sit mod; Jag ser
i dig en syndaflod, Et haf, en Helig pur-
pur - swett :: Och Jesum där i bada bett.

8. Du äst Allswäldige Monark, I blod
en flytand' Noe Ark; Men saknar helt i
detta bad, :: Din Dufwa med Olifweblad.

9. Min

9. Min GUD du kämpar ganska swårt
Min GUD, det håller allt för hårt. Nu
ser jag hwad det kostat dig, ∴ Min Goel,
at förlofa mig.

10. Håmd, wrede, sträck och eld och död,
Med helfw'itis ångst och ewig nöd, Blod,
flotande Immanuel! ∴ Omgifwa strängt
din helga Själ.

11. Jag undrar at du hårdar ut Så här
dan dom och swårt beslut; Men si, det är
dit eget råd ∴ Du fattad sjelf af ewig
Råd.

12. Fördensfull står du här så huld; Som
Kung betalar Rikens skuld: Har dårför
djupsens fällor wålt, ∴ At wredens eld
skull warda släkt.

13. Han släktes ock, dig ware pris
Som ej ur detta Paradis, Är gången,
för än GUD war nögd ∴ Och Cherubim
ur wägen rögd.

14. Och just så blodig som man såg
Han nu för Fadrens fötter låg, Så kom
mer här en mörklens magt, ∴ En speis
gård står om honom magt.

15. Han går ock willigt närmar fram,
Til döden, som et menlöft Lam, Han les
des bort at taga spö, ∴ Anklagas, hådas,
dömmas, dö.

16. Min själ betänk det är för dig, Han
trampar denna törne-stig; Ack! säg, om
han

Han med detta wärk ;: Ej har förtjänt dig
hel till arf.

17. Kom werldsens ändar skäder på,
Hur Skaparen för domen står; Si, huru
tolig mild och god, ;: Han lefwererat lif och
blod.

18. Du Abrams slägt hwad tänker Du,
Hwad tager du dig före nu? Den Man
du mellan håndern har, ;: A tjäll har spie
sat hos din far?

19. Hur går du åt din Nådastof, All Him
lens glants och jordens Sol, Den dig har
fördt med starkan hand, ;: Ur tråldom in
i Canans land.

20. För alt det blod du offrat har, Som
blott en föremålning war, Så känner du dock
ej igen, ;: Messias rätta Frälsaren.

21. Si Guds och Härlighetens Prints,
Af bödlar hård wid forfret binds; De leda
från Guds dyra Lam ;: Mång tusende blods
bäckar fram.

22. Si här den stöfsta Hemlighet, Hwars
like jorden intet wet; Ut Herren, Herren
Gud wär Gud ;: Så dyrt betalt en fattig
Brud.

23. All werlden står för hånden twyga,
Sen Fadren så på Jesu rög, Med
wredens Helga Griffel skref ;: Wärt sto
ra swarta skuldebref.

24. Här sannas hwad Propheten spår:
Ut genom Sonens Helga Sår, Skal he
la

la werlden helad bli, ∴ Och all sin Syn-
da smitto fri.

25. Men huru slag på slag han får, Ut
blodet där ut efter går; Så för's han bort
at blifwa dömd ∴ Bland fångar och frigs-
knektar gömd.

26. Si, den i handen står med rö, Han
får det slut at han skal dö. Uck! JESU,
blir den domen din, ∴ Som borde ewigt
wara min?

27. Min GUD lär känna nu mig self,
Nu strömmar Nådens klara Ålf, Uti sit
aldrastörsta fall ∴ Nu är min sorg och
jämmer all.

28. Min Brudgum, at du nu skal dö,
Det väcker up min tåre sjö, Men efter
detta skedt för mig, ∴ Så är jag glad och
tackar dig.

29. Kom, hjertans wänner, Kommer med,
På berget deråst Orvinnans Såd, Och
Ormen hafwa möte stält, ∴ Låt se ho af
dem rymmer fält.

30. Låt of nu alla stå i ring, Och skåda
Deha under ting. Kring JESU Korf,
Kring Golgatha ∴ Kring Brodren wår
och Jehova.

31. Tänk selfwa Solen blifwit blind,
Når Juda gorde denna synd; Hon riste
Sjermamentets hwalf ∴ Ja, bergen sprack
och jorden skalf.

32. Kom

32. Kom Helge Ande, Led of opp Til
pinorummets höga topp, At se den Helga
Purpurdrägt :: Hwar med wår jord hon
är betäkt.

33. Där ser jag nu hwar GUD är
hängd, För min och jordens syndamånad:
Där sitter nu Guds rena Lam, :: För
bannad fast wid Korshens stam.

34. Jag skådar ock den Spegel Klar,
Som synd och lag utwårkat har: Här
blånker utaf lif och död, :: Af Nådens ljus
och hämdens glöd.

35. Han spikas, hädes, pinas, ja För
bannas mördas, Himlarna, Och sjelfwer.
GUD sig sammansatt, :: At midt på
dagen göra natt.

36. En natt, en punct då allt går an,
Hwad til Försoning fordras kan, Tills
synd och straff och sligtet allt :: Med ewig
lösen war betalt.

37. Här står det jämmerliga til; Men
kosta hwad det kosta wil, Skal men'skan
som han sjelfwer bygdit :: Och arfwet bli
ur elden ryckt.

38. Tänk Själ, hwad Själens kände då
Et ewigt mörker trängde på; Hans Ande
wille gå i qwas, :: I hämdens djup och
wredens haf.

39. En bryter han på Himlen löst, Och
klappar på sin Faders bröst, Som barn
bewe:

beweker honom wäl, ∴ Till någon stärkning
för sin Själ.

40. Sen hårdar han den tiden ut, Den
Fadren satt och gorde slut. Som det i
fridsens råd war sagt, ∴ På latans, synds
och dödsens magt.

41. Min JESU, hwad det kostat på
Men du af Nåd wist tänkte så: För Brus
den gör jag det med ro; ∴ GUD, gif hon
bara wille tro!

42. Det är fullkomnat, sade du: Jag
ormsens hustru krobat nu: Si Adam är
med all sin Barn ∴ Förlofad fri ur döds
sens garn.

43. Hwar är du gamle Orm nu stadd
Hwar sticker nu din etter-gadd, Hwar ligg
er nu dit stulna rof, ∴ Du Edens tjuf
och ärga bosf.

44. Gack satan bort med ewig skam,
Sprick sönder af förtret och harm, I dina
bojor som du snidit, ∴ Till asgrunds mörka
fångslet dirt.

45. Här står nu Seger-Hjeltens stor, På
plattan qwar, war GUD och Bror, I
Seger-drägten hwit och röd, ∴ Och Tri
umpherar i sin död.

46. Så går han i det Helga in, Till
HERren GUD och Fadren sin; Han bar
nar wäg och fri pardon, ∴ Till Himlens
borg och Fadrens Thron,

47. Så

47. Så ware werlden wid god tröst,
Hwar menn'sko Själ är återlöst, Igenom
JESU Korsh och död ;: Ero det och råds
för ingen nöd.

48. Ero det så skal din Själ få ro, Sag
aldrig an en annan Ero. Dit lif, dit arf
består däri, ;: Allt annat är bedrägeri.

49. Så sant som HERren GUD är
GUD, Har Han til dig Ein köpta Brud,
Ej minsta oförsonlighet, ;: Det Skriften
wäl betyga wet.

50. Det har han innerligen sagt, Och
uppå allas hjertan lagt, Och ännu mer til
öfwerflöd, ;: Beseglat med sit Korsh och död.

51. Förbarmande Immanuel, Predika
för min arma själ, Hwad hålla, lif och
Själagagn, ;: Befins i JESU dyra Namn.

52. Låt bli en Medelpunkt af allt, At du
min Själ så dyrt betalt: Det är mit arf,
mit lif, min frögd, ;: Mit A och O, nu
är jag nögd.

53. Lof, ära, pris, Halleluja Ste HER-
ran Gudi Jehova! Till Härlighetens dyra
glants, ;: Hwar men'sko hjerta
ware Hans !!!

E 75 1 B

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

